

Domnului Președinte **Cătălin Marinescu**

Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații

Stimate domnule Președinte,

Referitor la proiectul de Ordonanță de Urgență pentru modificarea legii audiovizualului supus dezbaterii publice de ANCOM, vă prezentăm propunerile Asociației Române de Comunicații Audiovizuale.

Astfel, considerăm că pct 2, referitor la acordarea unui multiplex prin încredințare directă către TVR (care îl va putea opera prin intermediul unui operator de rețele de comunicații), ridică o problemă de compatibilitate cu legislația comunitară, respectiv cu directiva 2002/20/CE privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice, care la art 5 alin 2 prevede că acordarea la cerere a drepturilor de utilizare a frecvențelor radio se face „prin proceduri deschise, transparente și **nediscriminatorii**”. Sensul reglementării este explicat în recitalul (12) care arată că alocarea directă a frecvențelor se va face printr-o procedură care „ar trebui, **în orice caz**, să fie obiectivă, transparentă, **nediscriminatorie** și proporțională.”

Or, este evident că atribuirea frecvențelor pentru transportul programelor unui singur radiodifuzor nu satisface condiția nediscriminării, ci constituie o discriminare clară la adresa altor radiodifuzori.

Totodată trebuie observat că, în sensul art 4 al Directivei 2002/77CE, în cazul în care unei acordări prin procedură specifică ar trebui aplicat criteriul privind îndeplinirea unor obiective de interes general în conformitate cu dreptul comunitar.

Or, este evident și în acest caz că interesul general al pluralismului surselor de informare nu ar fi satisfăcut prin acordarea către TVR a monopolului de a fi unicul furnizor de servicii de televiziune digitală pe o anumită perioadă de timp (de cel puțin un an), până la intrarea în funcțiune a celorlalte multiplexe, care ar urma să transporte programele televiziunilor private. Totodată, ocuparea unui întreg multiplex, care

poate oferi până la 11-12 canale (în sistem DVB-T2), doar cu câteva programe ale TVR (TVR1, TVR2) nu ar răspunde interesului public de gestionare eficientă a resurselor de frecvențe radio, după cum nu ar justifica nici cheltuirea banilor publici proveniți de la bugetul de stat.

Pentru a elimina această contradicție cu directivele europene și cu principiul interesului public, propunem ca amendamentele aduse legii audiovizualului să prevadă o procedură de alocare directă către postul public a unui multiplex, dar sub condiția ca acesta să fie operat, pentru o perioadă limitată, anume până la intrarea în funcțiune a unuia sau mai multe dintre celelalte multiplexe naționale disponibile, și pentru transmiterea și a programelor unor radiodifuzori privați, care ar urma să fie desemnați de Consiliul Național al Audiovizualului, conform atribuțiilor conferite de lege.

Costurile totale ale emisiei în acest multiplex ar urma să fie acoperite, proporțional, de către deținătorii programelor difuzate în cadrul multiplexului. În acest mod s-ar elimina povara nejustificată care ar fi adusă bugetului de stat prin posibila dublare a sumei alocate anual pentru emisia analogică a programelor TVR (37 milioane de Euro) cu suma necesară emisiei digitale, suma care ar reveni efectiv susținerii de la buget a transmisiei programelor digitale ale TVR putând fi redusă la o treime, restul sumei necesare pentru operarea multiplexului urmând a fi suportat de posturile private.

În acest mod s-ar evita producerea unei discriminări prin care principalele posturi private ar fi lipsite de emisie digitală terestră cel puțin un an după intrarea în funcțiune a primului multiplex, care ar urma să transporte numai programele televiziunii publice. S-ar evita astfel o situație care contravine principiilor competiției corecte, pluralismului surselor de informare, ca valori care trebuie respectate din perspectiva interesului public.

În plus, pentru stimularea la nivelul populației a tranziției de la recepția analogică la recepția digitală, ca element al unei campanii de interes public necesare tranziției la televiziunea digitală, oferirea în cadrul primului multiplex a unui complex format de programele televiziunii publice și de programele televiziunilor private de mare audiență ar motiva publicul să facă investiția necesară în echipamentul de recepție (televizor cu tuner digital sau set-top box). În schimb, prezența doar a programelor publice în acest multiplex ar dezavantaja postul public prin potențialul redus al interesului de recepție al publicului, care nu ar regăsi în acest multiplex programele preferate. În această ultimă ipoteză, există riscul ca multiplexul care ar purta doar programele TVR să nu genereze audiență, din lipsa de motivare a recepției (a achiziției de echipamente de recepție), ceea ce ar face ca eficiența costurilor operării lui să fie extrem de redusă, constituind un dezavantaj în primul rând pentru TVR, dar și pentru interesul public al cheltuirii fondurilor publice.

Ordonanța ar trebui să prevadă că, în această perioadă de coexistență a programelor publice și private în primul multiplex, până la migrarea celor private în următorul multiplex disponibil, emisia programelor să se facă în SD și nu și în HD, respectiv în aceleași condiții de rezoluție, pentru a nu sacrifica o bună parte a multiplexului pentru emisia HD a postului public, care nu are justificare în condițiile lipsei receptoarelor HD la public, în condițiile în care sarcina promovării interesului pentru HD nu poate fi realizată cu doar un singur program disponibil în acest multiplex, respectiv cu cel public, și în condițiile în care această sarcină a fost deja preluată în prezent de piața de cablu care oferă în recepție HD până la 8 programe.

Totodată, în acest mod se vor exploata mai eficient resursele rețelei de comunicații a SNR, ca potențial operator al multiplexului, o rețea strategică, de interes public, care

trebuie pusă în valoare și în mediul digital, rețea care poate transporta mult mai mult decât programele postului public.

Considerăm că o asemenea abordare răspunde interesului public, în condițiile în care va fi dificil ca în viitorul apropiat să apară o rețea de comunicații care să poată oferi radiodifuzorilor privați servicii de anvergură celor pe care le poate oferi SNR. Este de interes public ca radiodifuzorii privați să poată folosi resursele de emisie digitală existente, și este contrar acestui interes ca ei să fie lăsați la „dispoziția” unor prezumtive noi rețele care, în condiții de criză economică, vor fi dificil de pus în operă.

Sperăm că, în spiritul dialogului deschis pe care instituția dumneavoastră îl oferă radiodifuzorilor, veți susține analiza argumentelor noastre în procedura de finalizare a Ordonanței, pentru a se da curs propunerilor noastre.

Cu stimă,
George Chiriță
director executiv

8 aprilie 2011